

LAMBERT (*Theodoor-Lodewijk-Marie*), Staatsbediende, later Missionaris (Oudenaarde, 23.11.1867 - Elsene, 24.5.1953). Zoon van Karel-Lodewijk en van Ameels, Théonie-Hortense.

Daar hij vrij vroeg zijn ouders verloor, kwam hij terecht in het gezin van een zijner ooms. Na de lagere school doorlopen te hebben te Oudenaarde, volgde hij de oudere humaniora in het Jezüietenkollege te Doornik. Daarna ging hij naar de Universiteit te Leuven, waar hij met onderscheiding de graad van kandidaat-notaris behaalde. In 1891 bood hij zijn diensten aan voor Kongo-Vrijstaat en vertrok uit Antwerpen op 6 december van hetzelfde jaar. Hij werd sekretaris van staatsinspekteur Fivé, die hij op diens reizen vergezelde. Zo maakte hij te Stanleystad de beroerde weken mee die volgden op de moord op Hodister en diens gezellen. Wegens ziekte moest hij op doktersbevel einde 1892 terugkeren naar België, waar hij in februari 1893 aankwam. Te Etterbeek leerde hij de Priesters van het H. Hart kennen.

Op 32-jarige leeftijd trad hij in het noviciaat van de Kongregatie te Sittard, Nederlands Limburg, en legde er op 25 september 1901 zijn religieuze geloften af. Na zijn theologische studies te Leuven werd hij op 28 maart 1904 te Mechelen tot priester gewijd. Reeds in november vertrok hij naar Stanleystad, waar de Priesters van het H. Hart sinds 1897 werkzaam waren onder de jurisdictie van Mgr. Van Ronslé, en waar zo pas een afzonderlijke apostolische prefektuur was opgericht. Na een kort verblijf in de St-Gabriël-missie te Stanleystad, werd hij benoemd voor de onlangs gestichte post van La Romée. In 1907, door dysenterie aangetast, moest hij voor verzorging terug naar Europa. Hersteld, kon hij op 6 januari 1909 opnieuw vertrekken naar Kongo, in gezelschap van Mgr. Grison, intussen apostolisch vikaris geworden van Stanleystad: een vermoeiende reis vanuit Marseille naar Mombasa per boot, naar Entebbe per spoor, en verder, gedurende

een maand, per karavaan tot Beni, waar hij met een darmontsteking op de missiepost moet achterblijven. Te Beni kon hij heel wat nuttig werk verrichten, maar tenslotte, in juli 1910 is hij opnieuw verplicht wegens ziekte en uitputting de terugweg naar Europa aan te vatten, mede als reisgezel van Broeder Paul Manderscheid die door de slaapziekte aangetast is. Onderweg verliest hij zijn konfrater. Hijzelf bereikt Mombasa op 11 september en scheept zich in voor Marseille, waar hij op 7 oktober aankomt. In 1913 acht hij zich voldoende hersteld om weer naar Afrika te vertrekken.

Mgr. Grison benoemde hem te Stanleystad-rechteroever, waar hij gedurende vier jaar stand hield. In 1917 werd hij weer ernstig ziek en moest hij, in volle oorlogstijd, de terugreis naar Europa wagen. Na een omweg langs Amerika bereikte hij Bordeaux en ging bij familie in Normandië het einde van de vijandelijkheden afwachten. Zo kon hij tenslotte naar Brussel terugkeren. Ditmaal betekende het voor hem het einde van zijn Kongo-loopbaan. Toch zal hij de missie nog vele diensten kunnen bewijzen, eerst als raadslid en sekretaris van de provinciaal overste van de Kongregatie, vervolgens, van 1922 tot 1930, als prokureur van de missie. Een tijdlang deed hij ook dienst als aalmoezenier van de Zusters van Sinte-Elisabeth te Remich (Groot-Hertogdom Luxemburg). In 1952 werd hij overgebracht naar de Solbosch-kliniek te Elsene, waar hij overleed op 24 mei 1953.

Eretekens: Herinneringsmedaille van Kongo.

Publikaties: Brieven in: *Le S. Cœur au Centre de l'Afrique* (1905); *Le Règne du S. Cœur* (1909, 1910, 1911, 1913, 1914); *Het Rijk van het H. Hart van Jezus* (1911); *Das Reich des Herzen Jesus* (1905, 1911, 1912); *Het Rijk van het H. Hart* (1909, 1911, 1913, 1914).

17 november 1976.

(Comm.)

M. Storme (†).

Kontakblad Priesters H. Hart, 1953, pp. 180-185 (Le Révérend Père Lambert). — *Mouv. Géogr.* 1891, p. 121; 1904, p. 559. — JANSSENS-CATEAUX, *Les Belges au Congo*, 3, pp. 1252-1253. — STREIT, *Bibl. Miss.* 19: p. 961. — *Kerk en Missie* 1953, p. 139. — *Revue col. ill.*, mars 1954, pp. 27-29.